

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Antiquitatibus Academicis Dissertationes

Conring, Hermann

Helmeftadii, 1674

Supplementum XXIII. Ad pag. XL.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12929

dem, propemodumque infiniti sunt, qui honoris atq; utilitatis gratia in ejusmodi scientiam incumbunt: quam qui adepti sunt in summo pretio atq; honore apud Turcas aliosq; omnes habentur. Hos Cadi appellant, quasi dixerint Sacre Legis doctores: quos Turca illius regionis prefectus suos quoque judices creat; quibus auctoritas concessa est, ut possint quacumq; de re in iure civili ac pontificio judicare; ob quam rem ipsam tum in summa veneratione habentur, tum maximas parant opes. In aliis vero Artibus atq; Scientiis perpauci sunt, qui perfecti fieri studeant; omniumq; minime in arte Medica. Quae cum aliis omnibus ferè in locis summe dignitatis gradu sit, in sumum nunc atq; vilissimum, tum ob gentis barbariem, tum ob eorum qui per urbem medentur ignorantiam, locum tenet.

SUPPLEMENTVM XXII.

Ad pag. xxxvi.

DE Mauricio per Africam & Hispaniam imperio non consentiunt scriptores. Nos præcipuè Joannem Leonem & Thuanum secuti sumus. His possunt & merentur adungi quæ narrat Joannes Mariana Hispaniæ rerum scriptor prudens non minus ac disertus, & alias passim in præclaro Historico opere, & cum primis l. VII. cap. V. l. X. cap. I. & l. XI. primo capite.

De his etiam quæ contigerunt Averroï imperante Mansore, egregia narrat Joannes Leo libro de vitis Philosophorum: cujus primam editionem debemus illi, cui plurimum debet literatura Orientalis, Hottingero.

SUPPLEMENTVM XXIII.

Ad pag. xl.

DE studiis Maurorum in urbe Feza quæ agit Nicolaus Clenardus passim in Epistolis, idonea sunt Leonis narrationes illustrare. Non omnem autem tunc in Schola
Fellana

Fessana Sapientiæ curam exolevisse, etiam ipse Joannes Leo probaverit: qui se Fessæ in scholis profecisse profitetur, simulque eruditionis suæ insigni præbuit documentum non tantum luculentâ illâ Africa descriptione sed etiam libello de Philosophorum vitis. Ad hoc testatur Paulus Jovius l. 34 *Historia*, de Muleasse Tunetano rege exule *per otium cum Philosophis de natura universi, & de motu cæli. potestatisq; siderum, exactissime ex Averrois disciplina illum disputasse.* De occupatione item Tunetanæ urbis Caroli Imperatoris auspiciis facta agens, *In ea, inquit, arcis direptione tria incomparabilis jactura detrimenta Muleasses deploravit. Arabicorum voluminum imprimis, quæ perturbata atq; direpta bibliotheca perierunt. Asservabantur enim antiquissimi codices non disciplinarum modò omnium præcepta, sed superiorum etiam Regum res gestas & Mahometana superstitionis interpretationem continentes, quos Rex ipse postea me audiente, se unius urbis pretio (si fieri posset) fuisse redempturum, dicebat.* Quantumvis autem in Muleasse & aliis nonnullis fuerit, imò nunc etiam sit, aliquis Philoſophiæ amor, communem tamen gentis ignaviam & ruditatem nihil hujus excusare est idoneum. Perinde ac superstites ibi bibliothecæ non sunt documenta florentis ibi etiamnum doctrinæ.

Obiter non possumus hâc non monere in universum aliquid, de eorum qui Arabicâ linguâ scripserunt eruditione. Magnus satis eorum est numerus, quantum hætenus variis est monumentis proditum, scriptorum ejusmodi; quoniam eorum pars in Asia pars in Africa vixit, ex variis regionibus oriundi, ita ut rarò vel nullos invenire inter illos sit ex præscâ Arabum profapia. Quorum scripta Latine sunt versa, (esse autem versa Physicæ quidem & Astrologicæ & Medicæ doctrinæ linguæ illius potissima, facit illud verosimile, quod

quod seculo duodecimo & terdecimo Christiano, quibus versiones illæ sunt institutæ, optimæ famæ libri quique Arabici fuerint nostris hominibus notissimi, eoque nomine interpretes suos acceperint) arguunt pleræque ingenium & iudicium auctorum suorum pereximia, non quidem si dictionem sed si res quæ tractantur spectare velis & docendi methodicam rationem. Quemadmodum autem ipsi illi scriptores ingenuè eruditionis suæ principes magistros agnoscunt Græcos priscos, ita licet etiam fortassis citra invidiam & obtrektionis suspicionem profiteri: longo intervallo omnem Arabicæ doctrinæ laudem infra Græcorum illorum merita subsistere: parùm certè, idque in perpaucis, isti Græcæ sapientiæ veteri ab Arabibus illis accessisse; ac proinde quoniam Græca hodie redierunt in manus nostras, non etiam esse, quamobrem Arabica isthæc nondum versa anxie amplius desideremus. Historiæ humanarum rerum, quæ quidem florentibus Arabum imperiis acciderunt, longe alia est ratio: vix enim illam petere aliunde licet. Frustra tamen aliarum gentium, quamvis Orientalium, res antiquissimas quasque, atque adeo & Græcorum & Latinorum, inde expectari, produnt nimis luculenter, quæ ad nos pervenerunt Arabum monumenta.

SUPPLEMENTVM XXIV.

Ad pag. XLIII.

Quæ Theophilo ejusque filio Michaële imperantibus, facta est Constantinopoli melioris cujusque literaturæ restitutio quædam, ea quin contigerit Bardâ Cæsare annitente, nemo facile negaverit. Etenim Imperatores illi tantùm non monstra quædam hominum fuerunt: certè à studiis colendis quàm alienissimi. At nec Bardæ ingenium

Kk

fuit